

TREPUCÓ (Maó, Men. 12, e-6)

Antoni Ramis³³ el documenta en el segle XIV amb el nom de *Trepoco*. Joan Ramis³⁴ cita *Trepucó de Olivas* i *T. de Sintes*.

Tenint en compte que forma un turonet en el qual hi ha el talaiot més gros de l'illa, i on n'hi havia un total de vuit³⁵ és probable que el seu nom es refereixi a aquest relleu del terreny; però, donada la poca elevació d'aquesta altura es podria conjecturar que sigui alteració de *tor-pocó*, diminutiu o intensiu de *poc*, en el sentit de petit, que, com és sabut, va ésser corrent en català a tota l'Edat Mitjana: un home *poc*, per un home baix; una casa *poca*, un portal *poc*, un pujol *poc*, etc.

Davant una labial, la *r* es trasllada en moltes formes vulgars, com *drumí* per *durmí*, *tropeçar*, del llatí vulgar INTERPEDIARE, *drubí*, per *obrir* en molts parlars del Pirineu, etc.

Tropucó canviat en *Trepucó* per dissimilació. Així, *Trepucó* seria 'turonet baix'.

TREURÉ (Algaida, Mall. 27, i-6)

No tenim dades antigues del nom d'aquesta possessió. Coromines va sentir *Trèuré* i hom diu que va ésser separada de la possessió s'Estacar; de tota manera el nom té aspecte antic i cridem l'atenció sobre la forma *Tresorer* que li dona el Mapa Despuig; aquí ens trobem amb una paraula coneguda i no hi ha cap dificultat per creure que *Treuré* resulti d'una evolució fonètica de *Tresorer*: la caiguda d'una *e* intervocàlica, a Mallorca, abans de l'accent és un fet repetidíssim. En principi podem admetre, doncs, que hi ha alguna relació amb *tesor*, però el detall de l'explicació semàntica resulta incert, opinable. És sabut que hi ha moltes llegendes de recerca de tresors entorn del puig de Randa, i *Treuré* es troba al peu d'aquest puig. Però la formació del derivat *tesorer*, i l'explicació de com aquest derivat s'ha aplicat a una possessió, no són clares. Podríem imaginar:

A) Que es tractàs d'un personatge que tingués el càrrec de tresorer; i, en una forma o altra, hagués donat nom a la possessió; seria de data moderna, i la proximitat material del nom amb els tresors de Randa fóra llavors accidental; en aquest cas la caiguda de la *s* és menys fàcil que si fos

33. Antoni RAMIS I RAMIS, *Noticias...*, fasc. IV (1829), p. 101.

34. Joan RAMIS I RAMIS, *Alquerias...*, p. 11.

35. Waldemar FENN, *Gráfica prehistórica de España y el origen de la cultura europea* (Maó, Imp. M. Sintés Rotger, 1950) fig. 147.